DAVANT DE VOS, DONA DE MISERICÒRDIA

A l'estàtic camí de les estrelles
puja un deliri de la vostra mà
i en el místic encís, nostres parpelles
aprenen la costum de somiar.

I vers i riure i flor, llum i alabastre
broden un cant d'inacabables veus,
que entofen un coixí d'espurnes d'astre
quan caiem de genolls als vostres peus.

Ens aixequem ardits, lleus de puresa,
campanejant el pas amb un nou brill,
i el bes ens vola vers la nina encesa
que ens mira amb Vos pels ulls del vostre Fill.

I el peu se'ns torna rim; un impuls d'ala
pinzella de neguits la ruta d'or
quan pugem, tremolants, la gran escala
dels set glavis sagrats del vostre cor.

Rafel Vilà i Barnils